

URHEILUAMPUJA

www.ampumaurheiluliitto.fi

Suomen Ampumaurheiluliiton jäsenlehti 1/2016

Reetta Hynninen:
KAHDEN LAJIN
HUIPPU
sivut 12–13

Uusi olympiadi
alkamassa
sivut 5, 8–10

Seuraesittelyssä: SSG ja Ikaalisten Ampujat → 26 ja 28

Mobiililaitteiden haitat ammunnessa → 6–7

Urheilija arjessa on ”yksinäinen susi” → 22

WHEN EXTREME ACCURACY IS REQUIRED

Testiasemat Suomessa - soita ja varaa aika!

Lapua
Vierumäki

Arvi 0505811728
Asko 0405861357

www.lapua.com

URHEILUAMPUJA

PERUSTETTU 1927
88. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarreki, puh. (09) 3481 3152
risto.aarreki@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. (09) 3481 2481
kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi
Tilauhintana 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

OS-Media Oy, puh. +358 (0) 40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen

PAINOPAikka

Forssa Print 2016

ARTIKKELIVASTUUS

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUHEILULIITTO RY

Postiosoite: 00093 VALO

Käyntiosoite: Radiokatu 20 (6. krs.), 00240 Helsinki

Puhelin: (09) 3481 2481

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarreki

Taluspäällikkö Pirjo Manninen

Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

KANNEN KUVA: JUHO PAAVOLA

SUOMEN AMPUMAUHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

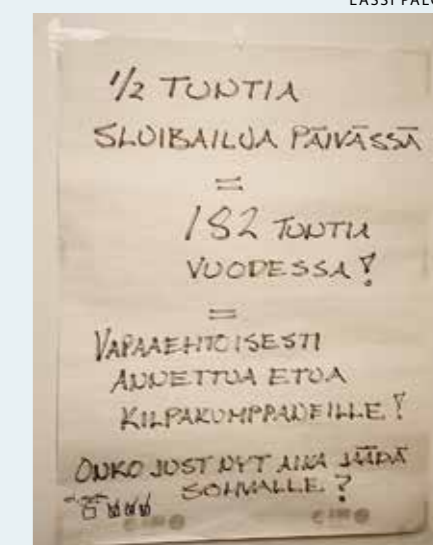
Älä anna turhaa tasoitusta!

PISTOOLIN A-MAAJOUKKUEEN urheilijoiden kimppekämpässä on puhutteleva teksti. **Ari Huhtamäki** ja **Karri Turunen** ovat kiinnittäneet televisionsa yläpuolelle julisteen, jossa todetaan: "1/2 tuntia sluibailua päivässä = 182 tuntia vuodessa = vapaaehtoisesti annettua etua kilpakumppaneille! Onko just nyt aika jäädä sohvalle?"

Niin, onko? Kaverukset ovat kirjanneet julisteen alareunaan tekstin: "Ei, mutta jäin." Ja muutama raksi ruutuun. Huumorimelessä, tietysti.

Puoli tuntia päivässä on vuodessa noin seitsemää vuorokautta "sluibailua" eli velittoilua. On helppo laskea, kuinka paljon tunti tai kaksi päivässä on vuositasona.

Tasointa ei siis kannata antaa sluibailumalla ja televisiota liikaa tuijottaen, mutta ei myöskään käyttämällä liikaa mobiililaitteita. Urheiluampujan sivuilla kerrotaan laajasti mobiililaitteiden käytön aiheuttamista haitoista ja oireista. Viesti on yhtä selkeä kuin pistooliampujan julisteen: vältä mobiililaitteiden käyttöä leireillä ja kisamatkoilla, erityisesti kilpailupäivinä.

Tämän lehden sivuilla käsitellään myös pian alkavaa uutta olympiadia. Trap-lajien päävalmentaja **Pekka Maunula** tiivisti tilanteen napakasti haulikkoampujen testileirillä Kisakalliossa:

- Ei mene kuin hetki, niin olympiapaikkoja aletaan taas ampu. Urheilijoiden - ja valmentajienkin - on käännettävä katseensa Tokioon 2020 ja alettava tehdä ratkaisuja: kuka sitoutuu seuraavaan olympiadiin ja kuka aikoo pyrkiä sinne tosissaan? Eli mitä meinaa tehdä seuraavien neljän vuoden ajan.

LASSI PALO

Lisää aiheista sivuilla 6-9 ja 22-23

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 1/2016

4 Pääkirjoitus

SAL täyttää sata vuotta 2019

5 Ajankohtaista

Unkarin EM-kisat aloittavat arvokisavuoden * 6 kiperää

6-7 Urheilija, vältä mobiililaitteiden käyttöä!

8-10 Uuden olympiadin alkaessa

12-16 Urheilijoita: Reetta Hynninen, Juho Kurki, Anna-Maria Siivonen

17 Practicalia pakkasessa

18 Sirpa Vesaselle Pro Urheilu-palkinto

19 Reijo Alkku sai arvokkaan palkinnon

22 Urheilija arjessa

Pistooli-ampuja Ari Huhtamäki

24 Noin 20 kysymystä

vastaajana **Juhani Forsman**

26-29 Seuraesittelyt:

Sibbo Skyttegille ja Ikaalisten Ampujat

30 Yhteenveto GP Leppä-kilpailusta

32 Kaupunkiottelu-historiikki osa 1/3

34 Ase-esittely Anshütz 54.30

37 Uudet patruunat

38 Totta toinenkin puoli

Valtteri Peura ja Markku Kallinen

40 Kultahippufinaalien haku käynnissä

41 Kirjaesittely: Keskittymisen taito - 10,9

42 Mieli-pidesivu

43 * Tiedotuksia * Tapah-

tumia * Kilpailukutsuja

44 Svenska sidor

46 Radoilta kerättyä

* 10 napakkaa

47 Finaali Kai Jahnesson

hakuammuntaa

"OLEN LUVANNUT ITSELLENI, että katson oikeasti, mihin rahheet riittävät. Tokio ei ole iästä kiinni." Pistooliampuja Ari Huhtamäki
* sivut 22-23

2020

KOHTI UUTTA OLYMPIADIA

“Ei mene kuin hetki, niin taas aletaan jakaa olympiapaikkoja.”

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomalaisia huippuampumahiihkeitä kokoontui muutaman päivän välein Lohjalla sijaitsevaan Kisakallion urheiluopistoon. Helmikuun viikonloppuna siellä leireilivät haulikkoampujat, ja seuraavalla viikolla sinne kokoontuivat ilma-aseiden EM-kilpailuihin nimetyt kivääri- ja pistooliampujat.

Samaan aikaan liikkuvan maalin ampujia pitivät kiireisinä omat SM-kilpailut.

Suomella oli ennen Unkarissa järjestettäviä ilma-aseiden EM-kilpailuja kaksi olympiapaikkaa elokuussa järjestettäviin Rio de Janeiron olympialaisiin. Ne olivat saavuttaneet trap-ampujat **Satu Mäkelä-Nummela** ja **Vesa Törnroos**. Mäkelä-Nummela nimettiin lokakuussa ensimmäisten urheilijoiden joukossa.

Unkarin Győrissä järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa (22.–28.2.) on jaossa kaikkiaan kaksitoista paikkaa Rioon. Ne ovat viimeiset eurooppalaisille jaossa olevat paikat. Jaossa on kolme paikkaa kussakin lajissa eli miesten ja naisten ilmakivääri- sekä miesten ja naisten ilmapistoolissa.

Rioon lähtee siis vähintään kaksi suomalaista urheiluampujaa, toivottavasti useampikin. Se selviää viimeistään tämän kuun lopussa, kun EM-kisat ovat ohi. Villi kortti-mahdollisuus on toki olemassa, mutta siitä tiedetään lopullisesti vasta kesän alussa.

KAIKKIEN MUIDEN huippuampujien ajatukset alkavatkin siirtyä jo uuteen olympiadiin ja katse suunnataan Tokioon 2020.

Trap-lajien päävalmentaja **Pekka Maunula** tiivistä tilanteen napakasti haulikkoampujien testileirillä Kisakalliolla:

– Ei mene kuin hetki, niin olympiapaikkoja aletaan taas ampua.

Ensimmäiset paikat ovat jaossa jo vuonna 2018 – elleivät valintaperusteet sitten muutu, kuten Euroopan ampumahiihdon (ESC) pääsihteeri **Aleksander Ratner** viime syksynä pohti. Yksi vaihtoehto voisi hänen mukaansa olla se, että urheilijat valitaan olympialaisiin rankingin perusteella, kuten viime kesänä ensimmäisen kerran järjestettyihin Euroopan kisoihin, jotka olivat Bakussa.

Oli miten oli, Tokion olympialaisiin on runsaat neljä vuotta aikaa, ja kuten kaikki tietävät, vuodet vierivät nopeasti. Aikaa ei ole hukattavaksi, vaikka tämä vuosi onkin muutamaa suomalaishuippua lukuunottamatta ehkä henkisesti hivonen helpompi

Vili Kopra (vas.), Marika Salmi ja Miki Ylönen esittelevät Beretan uusia asuja Kisakalliolla järjestetyllä haulikkoampujien testileirillä.

kuin kaksi edellistä, jolloin Rion olympiapaikkoja jaettiin.

– Urheilijoiden – ja valmentajienkin – on käännettävä katseensa Tokioon ja alettava tehdä ratkaisuja: kuka sitoutuu seuraavaan olympiadiin ja kuka aikoo pyrkiä sinne toissaan? Eli mitä meinaa tehdä seuraavien neljän vuoden ajan, Maunula painottaa.

– Seuraavaksi valittavilla valmennusryhmillä Tokio on oltava selkeänä tavoitteena. Nyt on siis pakko tehdä jotain ja mahdollisesti vältettävä samoja virheitä, joita on tehty. On esimerkiksi lisättävä harjoitusmääriä ja muutettava harjoitusrytmiä. Tokioon on löydettävä oikea tie!

Maunula korostaa myös sitä, ettei olympiapaikan perään kannata vain haikailla, vaan sen eteen on tehtävä rajusti töitä.

– Kyse on kokonaisuudesta, jossa kaiken pitää olla kunnossa. Ravinnon, levon, harjoittelun ja tausta-asioiden. Nykytilanteessa pitää myös hakea itse yhteistyökumppaneita,

jotta talouskin saadaan siihen kuntoon, että harjoitusleireille voi lähteä.

MOPSI VEROMAA aloittaa uuden olympiadin motivoitunein mielin ja jatkaa pitkää urheilijanuraansa kohti vuotta 2020 ja Tokiota.

– En minä ole pois lähdössä, trapin A-maajoukkueeseen kuuluva urheiluampuja nauraa.

– Aion luoda tämän vuoden ajan pohjaa tulevia vuosia varten. Yritän saada virheitäni pois, jotta en aloitaisi taas seuraavaa vuotta samoilla virheillä, ja yritän olla oppimatta virheitä lisää.

Tämä vuosi ei ole kuitenkaan välivuosi Veromaan uralla. Henkisesti helpompi se kuitenkin on. Helpompi se on myös siinä mielessä, että jos viime vuonna pitkiä ulkomaanmatkoja kertyi yhdeksän, tänä vuonna niitä on jokunen vähemmän. Veromaa edusti Suomea Bakun Euroopan kisoissa viime vuoden kesäkuussa.

Hän lähti monien muiden haulikkoam-

pujien tavoin kymmenen päivän leirille Malagaan helmikuun 12. päivänä. Maaliskuussa hän viettää melkein kolme viikkoa Kyproksella, missä on ensin harjoitusleiri, sitten GP-kilpailu ja taas leiri ennen kuin matka huipentuu siellä järjestettävään maailmancupiin.

Kyproksen lisäksi Veromaa osallistuu Bakun ja San Marinon maailmancupeihin. Parin muun ulkomaanmatkan lisäksi kalenteriin on kirjattu useita kotimaan kilpailuja. Kauden päätavoite hämmöttää heinäkuussa, jolloin Italian Lonatossa järjestetään haulikkolajien EM-kilpailut.

– Toivottavasti tälle vuodelle tulee paljon osumia, hän hymyilee.

NUORET HAULIKKOAMPUJAT tekevät myös määrätietoisesti töitä päästäkseen jonain vuonna maailman huipulle. Ampumahiihdon nuorten maajoukkueet onkin nimetty 2020-ryhmäksi.

Maajoukkueen lääkäri: ”Perusasiat kuntoon!”

”Kaikki te nämä asiat tiedätte, eivätkä ne ole mitään ihmeellisiä juttuja. Niistä on kuitenkin syytä aina ajoittain muistuttaa, koska harva toimii ohjeiden mukaisesti.”

Näin totesi Ampumahiihdon maajoukkueen lääkäri **Esa Liimatainen** haulikkoampujien testileirillä Kisakalliolla.

Liimatainen listasi kolme perusasiaa: rokotukset kuntoon, hygienia ja infektiot. Hygieniasta hän sanoi, että arkijärki on pidettävä mukana. Jo sillä välttää sen, mikä on vältettävissä. On siis pestävä käsi riittävän usein ja katsottava mitä suuhunsa laittaa.

Urheilijat kertoivat Liimataiselle, millaisia sairauksia heillä on ollut kisamatkoilla ja leireillä: kurkkukipua, allergista nuhaa, silmä- ja korvatulehduksia, ruokamyrkytyksiä sekä flunssaa ja kuumetta.

– Suuri osa niistä on ennaltaehkäistävissä hyvällä hygienialla. Jos kerättäisiin urheilijoiden oireet viimeksi kuluneiden viiden vuoden ajalta ja otettaisiin lääkkeitä niiden mukaisesti, saataisiin hoidettua yhdeksän tapausta kymmenestä, Liimatainen sanoi.

Matkoille on syytä ottaa lääkkeitä mukaan kaiken varalta. Lääkkeitä otettaessa on tarkistettava, että ne eivät ole Wadan kiellettyjen lääkeaineiden listalla, Liimatainen muistutti.

– Dopingtapauksissa vastuu on aina ensisijaisesti urheilijalla. Hänen on tarkistettava, ettei lääke ole kielletty urheilussa.

Antidopingtoimikunnan valvontalautakuntaan kuuluva Liimatainen painotti, ettei

Trap-lajien päävalmentaja **Pekka Maunula** (vas.) ja Ampumahiihdon maajoukkueen lääkäri **Esa Liimatainen** keskustelemassa.

hän halua nähdä yhtään ampumahiihtäjä lautakunnan käsittelyssä.

– Huolehtikaa, ettei virheitä tule ja ettei teidän tarvitse vilkuilla olkanne yli. Dopingtapauksissa minimirangaistus on neljä vuotta, joten siinä menee yksi olympiadi hukkaan.

Haulikkoampujien leirillä päätettiin, että sairaustapahtumien perusteella kerätään valmentajille ja urheilijoille lääkkeitä mukaan, kuten tähänkin asti on tehty, mutta vielä vastuullisemmin.

– Kerääminen aloitettiin heti ja jatkuu muiden lajiryhmien kanssa. Tämä asia on ollut nytkin hoidossa, mutta aina voi ja pitää parantaa. Usein ennaltaehkäisyssä on kiinni rutiineista ja viitsimisestä. Ihminenhän hakee apua vasta sitten, kun tauti on päällä, Ampumahiihdon valmennuksen johtaja **Per-Ole Lindell** toteaa.

Mopsi Veromaa jatkaa uraansa ainakin vuoteen 2020 asti. Kuvassa hän on Bakun Euroopan kisoissa.

Eetu Kallioinen sivusi viime vuonna poikien skeetin maailmanennätystä (124) ja sijoittui Lonaton MM-kisoissa viidenneksi. Suomen joukkue oli joukkuekisassa hienosti hopealla. Poikien trapissa menestys ei ollut aivan yhtä huikeaa, mutta lähellä maailman kärkeä sielläkin oltiin. Ja kova työnteke vain

jatkuu, jotta viime vuoden joukkuekisojen kuudes (EM) ja neljäs (MM) sija kohenisivat. EM-mitali Lonatosta olisikin kova juttu!

– Olisihan se, myöntää poikien trapin päävalmentaja **Kari Kopra**.

Trap-poikien alkuvuosi on hengästyttävän tiivis. He olivat tammikuussa leirillä, jossa ammuttiin paljon ja keskityttiin myös fysiikkaan. He ovat Veromaan tavoin Malagassa helmikuussa, maaliskuussa kymmenen päivää Kyproksella, huhtikuun alussa taas Malagassa ja kuun lopussa 17 päivän reissulla Saksassa, josta he kotiutuvat päiväksi Suomeen pesemään pyykkiä ja sitten taas kisamatkalle, tällä kertaa kohti Brnot.

– Viimeinen rypistys ennen heinäkuun EM-kisoja on Orimattilassa järjestettävässä kansainvälisessä Junior cupissa. Sitten on EM-näytöt annettu. Lonaton jälkeen on vielä Junior cupin finaali Italian Porpetossa, Kopra kertoo. 🍀

With Passion and Joy” – yhteishengestä ja sen merkityksestä

Oli hienoa nähdä haulikkovalmentajien yhteishenki konkreettisesti Kisakalliossa: jokaisella on positiivinen asenne, kaikilla on halu auttaa urheilijoita ja koko valmennustiimiä pääsemään parhaimpaansa, joustavuutta etsiä ja löytää sellaista tekemistä, jolla parannetaan yhteisiä asioita ja edistetään menestymistä.

Kaikki toimivat hyvällä mielellä, kannustaen, rohkaisten, huumoria ja hauskuutta unohtamatta.

MENESTYMISEN JA ONNISTUMISEN ”kaava” on yksinkertainen: tahto + teot + osaamiset = tulokset. Yksilön onnistumiseen tarvitaan koko tukiverkoston ja joukkueen yhdenmukaista tukea menestymiseen, samaan suuntaan johtavia tekoja, erilaista osaamista ja näiden kaikkien tehokasta yhteensovittamista – myös urheilijoiden kesken.

Joukkue- ja tiimihenki syntyy siitä, että jokainen haluaa parasta mahdollista itsensä lisäksi myös kavereille. Halun lisäksi pitää olla vahva sitoutuminen toimintatapojen ja yhdessä sovitun pelisääntöjen noudattamiseen sekä kannustavan ilmapiirin rakentamiseen.

Vaikka kaikki kilpailevat tosissaan myös joukkueen sisällä toinen toistensa kanssa, niin siitäkin huolimatta eriomaisuutta synnyttävän joukkueen jäsenet tukevat, kannustavat ja auttavat toisiaan, iloitsevat kaverin onnistumisesta ja onnittelevat reilusti menestyksen hetkellä.

Joukkue on aina juuri niin vahva kuin sen heikoin jäsen.

PER-OLE LINDELL
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

”Joukkue- ja tiimihenki syntyy siitä, että jokainen haluaa parasta mahdollista itsensä lisäksi myös kavereille.”

TÄTÄ KIRJOITTAESSANI Rio de Janeirossa elokuussa järjestettävien olympialaisiin on aikaa 180 päivää. Kahden urheilijan kohdalla suunnitelmat Rioon on tehty ja valmistautuminen on alkanut hyvin. Viimeiset olympianäytöt annetaan helmikuun lopussa Unkarin Győrissä järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Niiden jälkeen tiedämme, millaisella joukkueella lähemme tämän vuoden merkittävimpään huippu-urheilutapahtumaan.

EM-kisojen jälkeen olympiapaikan ampuneilla urheilijoilla valmistautuminen jatkuu suunnitelmien mukaisesti. Jokainen päivä on merkityksellinen ja tulee hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla tavoitteiden saavuttamiseksi: systemaattisesti ja tinkimättömästi, vaivannäköä ja ponnisteluja säästämättä, intohimoisesti ja ilolla.

MUILLA URHEILJOILLA alkaa valmistautuminen kohti seuraavia olympialaisia eli Tokion vuoden 2020 kisoja. Kisat alkavat 24. heinäkuuta 2020, ja niihin on aikaa noin 1630 päivää. Kuulostaa pitkältä ajalta, jota se ei kuitenkaan ole. Pärjätäkseen karsinnoissa pitää urheilijan olla jo vuonna 2018 sillä tasolla, että on valmiudet kilpailla muiden maiden huippujen kanssa olympiapaikoista.

Näin ollen jokaisen olympialaisista haaveilevan urheilijan on tehtävä vuosikohtainen kattava, monipuolinen ja välitavoitteilla rytmitetty pitkántähtäimen suunnitelma. Jokainen päivä valintoineen on tärkeä, kun tavoitteena on menestyminen. Sillä tavoitteen ja haaveen ero on siinä, että tavoitteella on mittarit ja aikataulu.

Kisakalenteri

4.–14.7. Lonato, Italia
Liikkuvan maalin MM-kilpailut: 15.–23.7. Suhl, Saksa
MAAILMANCUPIT
Kivääri ja pistooli: 1.–9.3. Bangkok, Thaimaa
Haulikko: 17.–25.3. Nikosia, Kypros
Kivääri, pistooli ja haulikko: 13.–25.4. Rio de Janeiro, Brasilia
Kivääri ja pistooli: 19.–26.5. München, Saksa
Haulikko: 1.–11.6. San Marino

OLYMPIALAISET:
5.–21.8. Rio de Janeiro, Brasilia

ARVOKILPAILUJA
Ilma-aseiden EM-kilpailut:
22.–28.2. Győr, Unkari

Junioreiden EM-kilpailut (kivääri, pistooli): 13.–19.6. Tallinna, Viro
Haulikon EM-kilpailut:

Kivääri, pistooli ja haulikko: 17.–27.6. Baku, Azerbaidzhan
Kiväärin ja pistoolin MC-finaali: 4.–10.10. Bologna, Italia
Haulikon MC-finaali: 11.–16.10. Rooma, Italia
Kivääri, pistooli ja haulikko, juniorit: 16.–23.9. Gabala, Azerbaidzhan
Kivääri, pistooli ja haulikko, juniorit: 29.4.–6.5. Suhl, Saksa

Trap-ampuja Satu Mäkelä-Nummela nimettiin lokakuussa ensimmäisten urheilijoiden joukossa Rio de Janeiroon. Kuva on otettu viime kesäkuussa Bakussa pidetyissä ensimmäisissä Euroopan kisoissa.

Tue nuorten ampumaurheilua tilaamalla Riista tai Retki erikoishintaan!

SAL on aloittanut yhteistyön Riista-lehteä ja Retki-lehteä julkaisevan Outdoormedian kanssa. SAL:n jäsenet voivat tilata lehdet erikoishintaan ja tilausmaksusta **20 €** käytetään ampumaurheilun nuorisotoiminnan tukemiseen.

Riista on korkealuokkainen metsästyksen erikoislehti ja **Retki** Suomen johtava outdoor-lehti.

6 numeron jatkuva kestopilaus maksaa **45 €** (normaalisti 50 €). Tästä summasta **20 €** käytetään nuorten tukemiseen.

Seuraavista 6 numeron jaksoista tilitetään aina **5 €** nuorisotoimintaan niin kauan, kun tilaus on voimassa.

Tilaa Riista tai Retki sähköpostilla tilaajapalvelu@outdoormedia.fi tai puhelimella 03-4246 5354.

Liitä tilaukseen koodi: SAL

RIISTA
www.riistalehti.fi

RETKI
www.retkilehti.fi

Löydät meidät täältä

Outdoormedia

Kahden lajin huipulla

Ampumaharrastus ja kahvakuula ovat vieneet Reetta Hynnisen sydämen, mutta toinen lajeista on se tärkein.

Teksti LASSI PALO
Kuvat JUHO PAAVOLA

Reetta Hynninen huhkii Helsingin Vallilassa sijaitsevassa kuntosalissa. Käynnissä ovat kahvakuulaseura Lift Me Upin salikisat. Kilpailuaika on kymmenen minuuttia, ja Hynnisellä on kädessään 18 kiloa painava kahvakuula. Siinä ajassa hän ensin työntää kuulun ylös 91 kertaa ja tuntia myöhemmin tempaa saman painoisen kuulun ylös 92 kertaa. Kättä saa vaihtaa kerran aikarajan sisällä.

Hiki puskee pintaan, ja syke nousee. Kova laji!

– Vaikka osaan kaksi vaativaa lajia, on arvojärjestykseni selkeä: olen ampumaurheilija, ja vasta sitten tulee kahvakuulaurheilu, Hynninen selvittää kisan päätyttyä.

Hän edusti Suomea ilma-aseiden EM-kilpailussa kolme vuotta sitten. Hän sijoittui ilmapistoolissa 39:nneksi Tanskan Odensessa järjestetyissä kisoissa. Samana vuonna hän oli mukana myös Münchenin maailmancupissa. Sitten seurasi tovi hiljaiseloa ampumaurheilussa, kunnes hän saavutti vuosi sitten ilmapistoolin SM-hopeaa Turussa.

Kahvakuulaurheilua Hynninen on harrastanut nyt kahden vuoden ajan. Kehitys on ollut nopeaa, sillä hän voitti viime vuonna kahvakuulan Suomen cupin.

– Kahvakuulaurheilu on auttanut minua pistooliammunnassa – kärsivällisyydessä ja keskittymisessä. Kahvakuulakisa kestää kymmenen minuuttia, ja se on yksitoikkoista. Siinä ei kuitenkaan voi antaa lainkaan ”siimaa” itselleen, vaan pitää keskittyä jatkaiseen suoritukseen huolellisesti. Kaikki on tehtävä ajatuksella, koska raskas kuula ei nouse itsestään ylös.

REETTA HYNNINEN aloitti kahvakuulaurheilun pistoolivalmentajaltaan **Timo McKeownilta** saamansa kirjavinkin perusteel-

la. Hän lähti liikkeelle nolasta, sillä hän ei osannut lainkaan nostotekniikkaa.

– Olen edennyt pala kerrallaan eteenpäin ja siirtynyt vähitellen painavampaan kuulaan. Tykkään tästä siksi, että lihaskuntoni ja tasapainoni kehittyvät, ja samalla näen, mihin kroppani pystyy. Seuraavaksi kilpailen 20 kilon kuulalla, Hynninen kertoo.

Kirsi Suomela toimii Hynnisen valmentajana kahvakuulaurheilussa. Kuulatreenit kestävät tunnista puoleentoista tuntiin riippuen siitä, mitä ohjelmassa on. Kahvakuulaa on kolme kertaa viikossa ja pistooliammuntaa radalla 5–6 kertaa viikossa, jonka lisäksi ohjelmaan on kirjattu pito- ja kuivaharjoittelua.

Näiden lisäksi Hynninen lenkkeilee usein.

– Juostessakin oppii sietämään epämukavuutta, Hynninen naurahtaa.

McKeown – tuttavallisemmin ”Mäkkäri” – on toiminut Hynnisen pistoolivalmentajana viiden vuoden ajan. Hän on sanonut, että Hynninen voi harrastaa kahvakuulaa niin kauan kuin se ei vaikuta ampumaurheiluun negatiivisesti.

Pistooliammuntaan se on varmasti vaihtanut myönteisesti, kun asiat tekee oikein. Kahvakuulaurheilu on parantanut Hynnisen ryhtiä ja tasapainoa, koska keskivartalon lihakset ovat vahvistuneet.

– Kyllä tästä olisi ampumaurheilijoille hyötyä, hän vinkkaa.

– Ammuntani ei ole kahvakuulan takia teknisesti muuttunut. Siinä on kuitenkin vielä paljon tekemistä. Otan ampumaurheilun vakavasti.

Hynninen ei vuonna 2014 juurikaan ampunut olkapäävaivojensa takia.

– Ammunta alkoi taas tuntua mukavalta viime vuoden keväänä, ja nyt minulla on menossa hyvä kausi, hän hymyili Tanhuväärän urheiluopistolla, kun siellä järjestettiin tammikuussa EM-näyttökilpailu Unkarin Györin kisoja varten.

ILMA-ASEIDEN EM-KISAPAIKKA jäi tänä vuonna Hynniseltä kuitenkin saavuttamatta, mutta se ei positiivisen elämänsenteen omaavaa urheilijaa haitannut. Valinta oli melko lähellä, sillä hänen kauden paras tuloksensa on Kymi Openissa tehty 382 ja kauden keskiarvonsa noin 375 pistettä.

– En miettinyt EM-kisoja, vaikka moni

Reetta Hynninen harjoittelemassa Helsingin Maunulan ampumaradalla. Ilmapistooli on ja pysyy Hynnisen ykköslajina.

Reetta Hynninen

- × SEURA: Poliisien ampumaseura
- × LAJI: Ilmapistooli
- × IKÄ: 32 vuotta

niistä minulta kysyikin. Toki ne olivat takarivossani, mutta ajattelin niin, että ne tulevat jos tulevat. Eivät sitten lopulta tulleet.

Hynninen myöntää, että Odensen EM-kilpailujen jälkeen hän on muuttunut urheilijana erittäin paljon – niin ajatuksiltaan kuin harjoittelultaankin.

– Aina löytyy aikaa oikeasti tärkeille asioille, ja vaikka urheilun ottaa vakavasti, siitä voi myös nauttia ja se voi olla kivaa. ”Mäkkäri” haluaa löytää jokaisesta treenistä jonkin hyvän jutun, mutta joskus sen löytäminen voi kestää kauan.

Reetta Hynninen on kahden lajin nainen.

McKeown on myös vaativa valmentaja. Hynnisen mukaan tämän yksi periaate on se, ”ettei ikinä saa selittää mitään”. Kaksikko jakaakin usein Facebookissa urheiluun liittyviä lausahduksia.

HYNNINEN KERTOO törmänneensä kahvakuulaharrastuksensa takia vanhakantaiseen ajatteluun, jonka mukaan voimaharjoittelu ei sovi ampumaurheilijalle. Hän on sitä mieltä, että sopivilla treeneillä luodaan hyvä pohjakunto ja voimaharjoittelu sopivassa määrin on tärkeää lajissa kuin lajissa.

– Mitä parempi kunto, sitä helpompaa ammunta on, hän perustelee.

Kun Hynninen osallistui kahvakuulan puolimaratonkisaan, hänen keskisykkeensä oli 170 (maksimi 190). Kilpailu kesti 30 minuuttia.

POLIISIEN AMPUMASEURAA edustava Hynninen, 32, asuu Järvenpäässä eikä hänel-

lä ole perhettä. Hän toimii Riitan Herkulla myymälämarkkinointipäällikkönä ja suorittaa parhaillaan Edupolissa johtamisen erikoisammattitutkintoa. Kaikesta huolimatta Hynninen sanoo, että hänen ajankäyttönsä on ”melko helppoa”.

– Voin suunnitella työtäni paljon ennalta, ja pääsen iltapäivällä kello neljän aikaan treenaamaan.

Hynninen myöntää lähteneensä kahvakuulaurheiluun hivenen hullunrohkeasti mukaan. Hän osallistui lajin SM-kilpailuihin, jotka järjestettiin Tampereella 13.-14. helmikuuta eli juuri ennen tämän lehden painoonmenoa.

– Kaksi lajia voi yhdistää, kun on järki mukana eikä hölmöile. Myös tavoitteiden pitää olla realistisia, jotta kaiken voi toteuttaa ja kaikkeen on riittävästi aikaa. Minulla ei ole ollut lainkaan loukkaantumisia eikä vammoja, koska olen alusta lähtien nosta- nut oikein. 🛠️

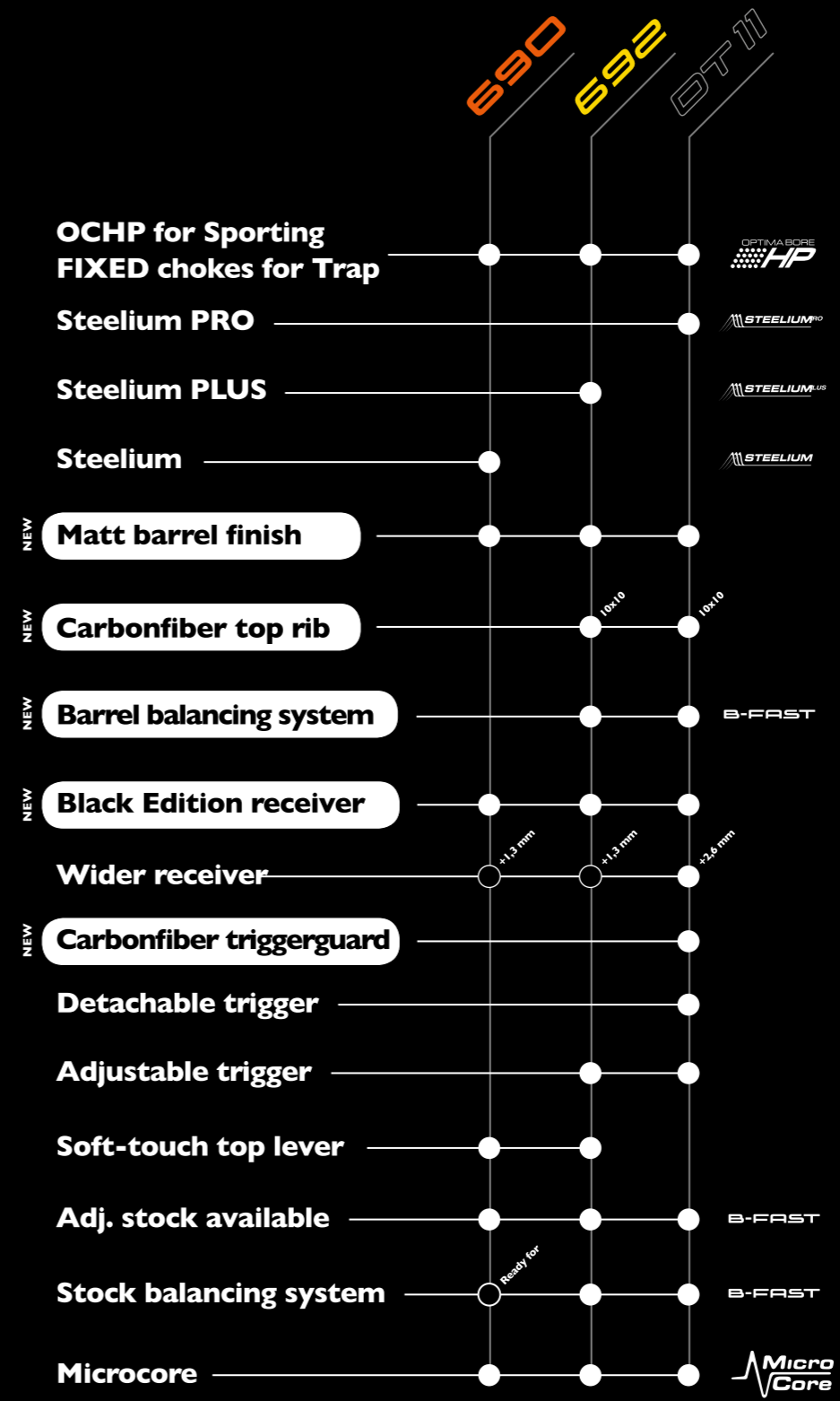
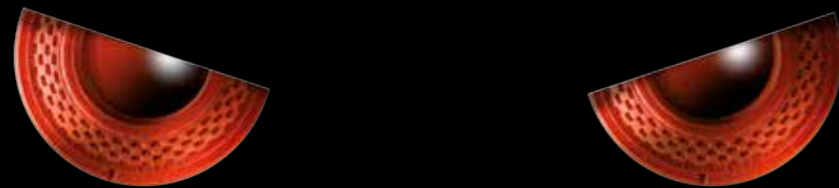

BLACK EDITION

Powerful, unstoppable and black.

Valoisalla vapaalla, pimeällä töissä

Pistooliampuja Ari Huhtamäki pitää oudolla tavalla työrytmistään, joka on – kuten hän sanoo – yksinäisen suden elämää.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton nimeämää pistoolin A-maajoukkuetta ei tarvitse tavoitella kovinkaan laajalta alueelta, jos asiaa on. **Ari Huhtamäki** ja **Karri Turunen** nimittäin asuvat tällä hetkellä kimppekämpässä Tampereen Lukonmäessä, minne Huhtamäki muutti viime kesänä, ja Turunen "roudasi" tavaransa sinne syyskuussa.

Miten tähän päädyttiin? Huhtamäki osti "poikamiesboksinsa" 4h+k viime vuoden kesäkuussa, kun hän erosi työstävästään.

Eräällä kisareissulla kävi ilmi, että Turunen haluaisi muuttaa pois kotiseudultaan Nurmekselta. Hivenen myöhemmin asia tuli uudestaan puheeksi, ja Turunen kysyi, että "miten oikeesti olisi se muutto kimppekämpään". Huhtamäki vastasi, että tilaa on.

Pääajatus olikin, että he käyvät yhdessä harjoittelemassa, mutta tuo tavoite ei ole toteutunut. Huhtamäki kun menee yleensä töihin iltakuudeksi, ja hänen työvuoronsa päättyy kahdelta yöllä. Turunen puolestaan tekee töitä pääasiassa "normaaliin" aikaan.

– No, tämä on nyt tällainen tilanne, he naureskelevat siistin kotinsa keittiössä.

– Olemme tulleet hyvin toimeen eikä isompia riitoja ole ollut. Meillä on jääkaapissa omat hyllyt, ja kokkaamme omat ruokamme. Aikataulumme menevät niin ristiin.

ARI HUHTAMÄKI tekee töitä Keslogin terminaalityöntekijänä. Työpaikka on kymmenen minuutin ajomatkan päässä kotoa.

– Työni on sellaista yksinäisen suden hommaa. Olen töissä, kun muut ovat vapaalla. Eli olen valoisalla vapaalla ja pimeällä töissä.

Huhtamäki myöntää, että päivävuoro olisi välillä mukava tehdä, mutta kun iltatyörytmiin on tottunut, ei se aiheuta ongelmia.

– Kaikkein tärkeintä on mennä heti nukkumaan, kun tulen töistä kotiin. Seuraava päivä helpottuu kummasti. Päiväsaikaan

saan hoidettua juoksevia asioita. Kavereitani en juurikaan näe, koska viikolla työrytmit ovat tosiaankin ihan erilaiset ja viikonloput olen yleensä kisoissa. Herään aamuisin yhdeksän, kymmenen aikaan, teen noin kolme varttia kestävän aamujumpan. Sitten syön aamupalan ja menen radalle treenaamaan.

Kodin kattoon on kiinnitetty Huhtamäen itsensä suunnittelema ja isänsä avustuksella valmistama isohko teline, jossa voi vetää leukoja ja tehdä monia muitakin harjoituksia kehon omalla painolla.

Huhtamäki edustaa Rauman Seudun Urheiluampujia, mutta käy ampumassa P-HAN radalla, koska se on lähin rata. Huhtamäen valmentaja on **Veli-Matti Torikka**. Turunen treenaa Kangasalan Kymppi 64:n radalla.

KESLOGIN TILOISSA Huhtamäki hukki 5-6 asteen lämpötilassa ja lajittelee kaappoihin meneviä tavaroita ja ruokia – kaikkea mitä ruokakaupoista löytyy. Työ on erittäin fyysistä.

– Tiedän, että ruoka maistuu ihmisille. Sitä nimittäin liikkuu päivässä käsittämättömiä määriä, hän nauraa.

– Tiedän sen itsestänikin. Syön useita kertoja päivässä, ja päiväni alkaa isolla kullisella aamupalalla. Jotkut ovat luulleet, että se on tarkoitettu tyyliin viidelle ihmiselle, mutta minä sen syön ihan yksin!

Aamupala, välipala, päiväröyry, töihin, eväät, ruokatuunti kello 20.30, välipala. Huhtamäen päivä on tarkasti ohjelmoitu.

– Kun työt on tehty, syön taas. Teen niin fyysistä työtä, että minun on pakko syödä usein.

Kotona on televisio, mutta Huhtamäki ei sitä katso. Television yläpuolella sen sijaan on käsinkirjoitettu juliste, jota pistoolin A-maajoukkueen ampumaurheilijat usein katsovat. Siinä muistutetaan kuinka monta tuntia vuodessa tekee se, jos sohvalla löhölee puoli tuntia päivässä. Se on muuten yllättävän paljon, kannattaa laskea!

Julisteessa todetaan puhuttelevasti myös se, että kannattaako tämänkin aika antaa ta-soitusta kilpakumppaneille.

KESLOG on suhtautunut Huhtamäen ampumaurheiluun myönteisesti. Hän on saanut kisamatkoihin ja leirejä varten hyvin vapaa-ajan, mutta sitten onkin pohtimisen paikka, kun kaikki lomapäivät on käytetty.

Pistooliampuja Ari Huhtamäki työskentelee Keskon omistamassa Keslogissa terminaalityöntekijänä.

– Valinta maajoukkueeseen on auttanut, mutta silti on mietittävä, kuinka paljon persaus kestää reissata palkattomilla, kun lomat on syöty. Minulla ei ole ollut henkilökohtaista lomaa kahteen vuoteen. Tämä oli yksi syy parisuhteeni kariutumiseen; parisuhteelle pitää olla aikaa, että se toimii kunnolla.

– Kaikki asiat menivät vähän yli, ja ero tuli. Oli työtä, opiskelua, taloremonttia, urheilua ja parisuhde. Asuimme remontin keskellä kolmen vuoden ajan, Huhtamäki kertoo.

ENTÄ SITTEEN AMPUMAUURHEILU? Tasa-paksua, hän kommentoi ilma-asekauttaan. Hän sanoo jämähtäneensä "tiettyyn tulostsoon", mutta henkisellä puolella hän on mennyt eteenpäin. Maajoukkueen mentaalivalmentajalta vuoden ajan saatu apu alkaa purra.

– Aikaisemmin elämä oli niin sekaista ja hektistä remonttien ja muun kanssa, ettei kunnolla treenaamisesta tullut mitään. Mutta nyt pystyn keskittymään oikeisiin asioihin. Minulla on vahva tunne siitä, että kun saan hanaa ja henkiset lukot auki, tuloista alkaa tulla ja saan taululle kaiken sen, mikä minulla on nyt päässäni.

Huhtamäen kauden paras tulos ilmapistoolissa on 576. Turunen on paukuttanut parhaimmillaan kolme pistettä enemmän. Kumpaakaan ei valittu ilma-aseiden EM-kilpailuihin Unkarin Györiin. Kisat pidetään 22.–28. helmikuuta, ja niissä ovat jaossa arvokisamitalien lisäksi eurooppalaisten viimeiset olympiapaikat Rion olympialaisiin.

EM-kisat olivat sekä Huhtamäen että Turusen ajatuksissa. Huhtamäki ei ollut lainkaan harmissaan, koska hän tiesi, että hänen näyttökilpailunsa olivat menneet huonosti.

– En olisi edes itse itseäni EM-kisoihin lähettänyt. Nyt minulla on rauhallinen mieli tehdä omaa juttuani. En yritä yhtään mitään, vaan keskityn omaan suoritukseeni. Tulos tulee, kun on tullakseen.

Turusta sen sijaan valitsematta jättäminen otti paljon enemmän päähän. Hän oli silmännähdessä pettynyt, kun asia tuli haastattelun aikana puheeksi.

Ilma-asekauden päätyttyä kumpikin aloittaa ruutiasekauden. Turusen ennätys vapaapistoolissa on 556, Huhtamäen 550.

KAKSIKKO ON päättänyt myös sen, että he jatkavat myös seuraavan olympiadin ajan

Sama kämpä ja sama laji. Karri Turunen ja Ari Huhtamäki ovat kämpäkavereita.

ampumaurheilun parissa. Katset on suunnattu neljän vuoden päähän eli Tokiossa vuonna 2020 järjestettäviin olympialaisiin.

– Olen luvannut itselleni, että katson oikeasti, mihin rahheet riittävät. Tokio ei ole iästä kiinni, sanoo pian 40-vuotias Huhtamäki.

Huhtamäki ja Turunen sanovat, että kaikki muu matkalla kohti Tokiota ovat välietappeja. Kun lopullinen päämäärä on tiedossa, välietappeihin – olivat ne sitten MM-tai EM-kilpailut – ei lataa liikaa paineita, ja

Ari Huhtamäki

- × **SYNTYNYT** 25.5.1976, Ilmajoki
- × **ASUINPAIKKA:** Tampere
- × **SEURA:** Rauman Seudun Urheiluampujat
- × **VALMENTAJA:** Veli-Matti Torikka
- × **AMMATTI:** Terminaalityöntekijä (Keslog Oy)

ne pystyy ampumaan ehkä rennommin.

– Kisa pitää ampua kisana riippumatta siitä, mikä sen painoarvo on. Siinä on kuitenkin sama matka kuin kotiradalla, sama taulu ja samat säännöt. Miksi siis jännittää enempää kuin treeneissä? Treeneissä kuitenkin ampuu aina paremmin kuin kisassa. Kilpailuun on saatava vain oikea moodi: jännitystä ei saa olla liikaa ja pitää pystyä keskittymään oikeisiin asioihin.

Turusella on takanaan useita kansainvälisiä arvokisojen edustustehtäviä, mutta Huhtamäellä ei niitä vielä ole. Hän tietää syyn:

– Viime vuosi oli ensimmäinen systemaattinen vuoteni. Nyt minulla on paljon selkeämpi kuva kaikesta siitä, mitä pitää tehdä. Elin aikaisemmin niin väärin ammuttaa ajatellen, että oikein hävettää, hän naurahtaa.

– Vuosia meni hukkaan paljon, etten tajunnut miten asiat voisi hoitaa paljon paremmin, suunnitelmallisemmin. Minulla on nyt vahvasti tiedossa tulevaisuudenkuva. Tätä varten täällä ollaan, ja tulen vielä näyttämään mitä osaan. Kun tietää vuosikalenterissa mitä on tulossa, se on kisastressistä pois. Sitä vaan sitten tekee miten on treenannut ja huomaa, että ohhoh, nyt sitä osuukin! 🚩

Porukastaan ylpeä puheenjohtaja

Sibbo Skyttegillen puheenjohtaja Elof Juselius on syystäkin porukastaan ylpeä.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Perustelija riittää. Siis miksi Sibbo Skyttegille (SSG) on Suomen ykköseura: se on voittanut Pohjolan maljan kahdeksan kertaa peräkkäin ja kaikkiaan yksitoista kertaa. Se teki viime vuonna kilpailun ennätyspisteet (1156). SSG:llä on haulikkolajien maajoukkueissa kahdeksan urheilijaa, ja sen viime syyskokouksessa palkittiin ennätysmäärä EM- ja MM-mitaleja saaneita urheilijoita. Mitalisteja oli yhteensä 13, joiden lisäksi kolme urheilijaa sai erikoismaininnan muista hienoista saavutuksistaan.

Huh-huh! Ei olekaan mikään yllätys, että SSG:n puheenjohtaja **Elof Juselius** on saavutuksista jopa hivenen ”pollea”.

Olen porukasta ylpeä. Minulla on ollut kunnia olla mukana kehittämässä ja luomassa tätä menestystarinaa. Tässä on nyt vuosien työn tulos, hän sanoo.

ELOF JUSELIOUS ON toiminut SSG:n puheenjohtajana vuodesta 2003. Miehen mukaan vuodet ovat olleet ”h-tin mukavia”.

Olemme tehneet töitä viimeksi kuluneiden parin vuosikymmenen ajan. Minun oli helppo jatkaa toimintaa, vaikka aikoinaan isoihin saappaisiin hyppäsin. Seurassa on aina ollut hyviä vetäjiä – niin puheenjohtajina kuin jaostojenkin johdossa.

Vaikka aikaa kuluu runsaasti ison seuran luottamustehtävän hoitamiseen – kiireisen työn ohella – ja oma ampumaurheilu on jäänyt sen takia vähemmälle, ei ”Juse” ole harmissaan.

– Harrastan nyt urheilun järjestötoimintaa, hän naurahtaa.

– Kivaa on ollut! Olen kuitenkin valmis luovuttamaan tehtävän jollekin nuoremmalle. Toisaalta olen luvannut jatkaa niin kauan kuin on tarvis.

Ehkä on niin, että kun tuollainen lupaus on tehty, tarvis voi olla vielä vuosiksi eteenpäin. Hyvää miestä kun aina tarvitaan. Juselius jää kolmen vuoden kuluttua eläkkeelle. Hän työskentelee Borealiksen päätoimisena päälouottamusmiehenä. Yrityksessä on 430 työntekijää, joten Juseliuksen puhelin soi tiheään tahtiin.

– Olen 30 vuoden ajan haaveillut, että aloittaisin metsästyksen. Ehkä vielä joskus, hän viittaa tuleviin eläkepäiviinsä.

VUONNA 1961 PERUSTETUN SSG:n talous on kunnossa, ja sen liikevaihto on 300 000-400 000 euroa vuodessa. Muutkin tunnusluvut ovat varsin muhkeita. Sipoon keskusampumaradalla järjestettiin viime vuonna noin 700 harjoitustilaisuutta, ja siellä oli yli 10 000 kävijää. Radalla ammuttiin jo yksinomaan haulikkoradoilla noin 1,2 miljoonaa laukausta, ja kirjanpitäjälle toimitettiin kahdeksan mapillista aineistoa työstettäväksi.

Kaksikielisessä SSG:ssä on 1100 jäsentä, joista miehiä valtaosa eli noin tuhat. Kilpailuosallistuminen on erittäin aktiivista, ja urheilijat paukuttavat vuosittain kymmeniä arvokisamitaleja ja satakunta SM-mitalia. SSG:n urheiluampujat voittivat viime vuonna muun muassa seitsemän MM-kultaa, kolme MM-hopeaa ja yhden MM-pronssin. Niiden lisäksi tuli kahdeksan EM-kultaa, kolme EM-hopeaa ja yksi EM-pronssi sekä

iso tukku joukkueimitaloja.

Palkittavia urheilijoita oli pitkä lista. Heistä mainittakoon **Tommi ja Aappo Korpi**, **Kim Leppänen**, **Teemu Rintala**, **Marko Nikko**, **Petri Savinainen**...

Mopsi Veromaa on trapin A-maajoukkueampuja, ja skeetin A-maajoukkueeseen kuuluvat **Oskari Kössi** ja **Timo Laitinen**. B-maajoukkueisiin kuuluvat trapissa **Mirka Kyyrönen** ja **Jukka Takala** sekä skeetissä **Lauri Leskinen** ja **Kristen Kärki**. Nuorten maajoukkueessa on skeet-ampuja **Heidi Hämmäläinen**.

SIPOON KESKUSAMPUMARADAN ympäristö lupa-asia on ollut vireillä vuodesta 2010 lähtien. Puheenjohtajan mukaan sen suhteen kaikki on vielä auki.

Olemme tehneet kaikki selvitykset ja lisäselvitykset viimeisen päälle. Rahaa on palanut kymmeniätuhansia euroja, mutta onneksi meillä on ollut siihen varaa. Olemme kyllä joutuneet vähän jarruttelemaan niiden junnuampujien määrän takia. Ehkä vanhojen pappojen pitäisi hakea nuoria vaikka kotiovelta ja järjestää heille kuljetus radalle, koska etäisyys ja liikkuminen ovat kieltämättä rajoittavia tekijöitä.

Kyllä, perusasiat ovat ehdottomasti kunnossa. Ja hyvän perässä kannattaa juosta, Juselius viittaa jäseniin, jotka tulevat radalle laajalta alueelta – Helsingistä, Espoosta, Vantaalta, Järvenpäästä, Keravalta, Porvoosta, Kirkkonummelta...

SSG muutti nykyiselle radalleen Nikkilästä vuonna 1982. Kun tuli ajankohtaiseksi uusia ampumarata-alueen vuokrasopimus, tuli eteen toinenkin vaihtoehto ja seura ostikin 70 hehtaarin kokoisen alueen itselleen 2006.

– Se oli iso päätös, mutta se meni liukkaasti läpi, Juselius muistelee ja palaa vielä ympäristölupa-asiaan:

– Onneksi meillä on meluavia naapureita, kuten kivimurskaamo ja motocross-rata. Lyhyen matkan päässä sijaitsevat vielä autorata ja kaatopaikka. Ampujat ovatkin leikkimielisesti sitä mieltä, että motocrossarien melu häiritsee heidän toimintaansa!

No, leikki leikkinä. Vaikka yleiskaavassa alue on merkitty ampumarata-alueeksi, ympäristölupa on SSG:n isoin huolenaihe juuri

nyt. On toinenkin: nuorten vähäinen määrä.

– Junioreita on tosi vaikea saada toimintaan mukaan. Olemme sitä yrittäneet. Olenkin hivenen kateellinen joillekin seuroille niiden junnuampujien määrän takia. Ehkä vanhojen pappojen pitäisi hakea nuoria vaikka kotiovelta ja järjestää heille kuljetus radalle, koska etäisyys ja liikkuminen ovat kieltämättä rajoittavia tekijöitä.

JUSELIUKSEN MUKAAN seuran jäsenet ovat aktiivisia, mutta talkoohenki ei ole hänen mukaansa enää aivan samanlaista kuin se oli joskus aikaisemmin. Haastattelun aikana SSG:n varapuheenjohtaja **Alf Sjöblom** näytti esimerkkiä ja kunnosti parin tunnin ajan haulikkopaviljonkia.

– Kaikki me hyppäämme koneen ohjaimiin ja alamme puhdistaa rataa lumesta, koska haluamme pitää radan auki. Harjoitusten laatu ei pakkasella ole sama kuin kesällä, mutta monet kaipaavat ruudin hajuja nenäänsä myös talvella, Juselius nauraa. (SSG:n radan pakkasraja on –10 astetta.)

– Tämä on myös sosiaalista toimintaa. Täällä istutaan ja jutellaan kaiken maailman asioista. Radalle tullaan erityisen mielellään, jos kotona on siivouspäivä!

Sosiaalisen toimintaan liittyy olennaisesti **Cheryl Tamminen**, joka on toiminut ampumaradanhoitajana 11 vuotta. Hänen lisäkseen SSG palkkaa kesäksi toisenkin työntekijän.

”Mahtava seura!”

Urheiluampuja-lehti kysyi kolmelta SSG:n haulikkoampujalta mitä mieltä he ovat seurastaan.

Mopsi Veromaa, trap

”Se on Suomen paras! SSG on voittanut Pohjolan maljan useita kertoja. Seurassa on rento ja mukava ilmapiiri, ja radalle on aina kiva mennä. Olen edustanut SSG:tä aina, vuodesta 1991 lähtien. Ei kukaan halua kuulua huonoon seuraan!”

Timo Laitinen, skeet

”SSG on toimiva ja hyvä seura. Siellä on erinomaiset harjoitusmahdollisuudet lähes kaikkia lajeja ajatellen. Ne ovat taanneet hyvän menestyksen, jota ei tule ilman laajaa harrastuspohjaa. Ampuma-ajat ovat joustavat, ja meillä on hyvät suhteet esimerkiksi kuntaan.”

Lauri Leskinen, skeet

”SSG on kaikin puolin mahtava seura. Siellä pystyy harjoittelemaan hyvin ja tekemään asioita monipuolisesti, ja se tukee urheilijoita esimerkiksi stipendein. Se on kilpaurheilijan tuki ja turva.”

SSG:N PERIAATE ON ollut se, että se haluaa taata mahdollisimman hyvät ja monipuoliset harjoitusolosuhteet jäsenilleen. Ne tuovat menestystä, ja menestys taas tuo uusia jäseniä seuraan. Juseliuksen mukaan tämä on ”kaiken aa ja oo”.

– Hyvät olosuhteet kannustavat ampumaan.

SSG auttaa urheilijoita myös kilpailuvastuksilla. Niitä jaettiin viime vuonna noin 25 000 euron arvosta, johon kuuluu myös ulkomaan kilpailumatkojen tukeminen.

SSG on näkyvästi esillä muutenkin, sillä monet SSG:n jäsenet ovat aktiivisia niin liitto- kuin kansainvälisellä tasollakin.

– SSG on luonut hallintomallin, joka toimii erittäin hyvin. Se perustuu jaostojen aktiiviseen ja asiantuntevaan toimintaan. Tämä luo vankan pohjan seuran toiminnalle. Jaostoissa on hyvät ja aktiiviset vetäjät, joita tällainen toiminta vaatii.

– En halua ryhtyä neuvomaan muita, ja muitakin aktiivisia seuroja on hyvin paljon. Sen voin kuitenkin sanoa, että SSG on tehnyt aikoinaan viisaita päätöksiä ja luonut mallin, joka toimii erinomaisesti.

Pohjolan maljan kylkeen kaiverretta- neenkin ensi syksynä jo yhdeksännen ker- ran peräkkäin Sibbo Skyttegillen nimi ja Juselius ottaa liittokokouksen aluksi komean pokaalin vastaan tottunein ottein. 🍷

”Virkistävä, tarpeellinen ja erilainen kilpailu”

Osanottajat kehuivat toista kertaa järjestettyä GP Leppää. Tammikuussa järjestetty kisa houkutteli paikalle Suomen parhaimmiston.

Teksti & kuvat LASSI PALO

S avonlinnan lähellä sijaitsevassa Tanhuvaaran urheiluopistossa järjestettiin tammikuun puolivälissä järjestyksessään toinen Grand Prix of Leppa.fi -niminen kilpailu.

Tuttavallisemmin GP Leppänä tunnettu kisa houkutteli taas Suomen parhaimmiston epäviralliseen cup-muotoiseen tapahtumaan, jossa kilpaillaan ilmakivääriissä ja ilmapistoolissa. Kummassakin lajissa on vain yksi sarja. Ilmakivääriin osallistui 35 urheiluampujaa, ja ilmapistoolissa oli mukana kolmesta urheilijaa.

Musiikki soi erien aikana, ja yleisö kannusti omiaan välillä varsin äänekkäästikin. Lisäksi kuuluttaja kommentoi urheilijoiden suorituksia. Siitä esimerkiksi.

Urheiluampujien sykkeitä mitattiin tapahtuman päätöspäivänä. Ennen semifinaalin viimeistä laukausta ne vaihtelivat 48–80 prosentin välillä urheilijoiden maksimisykkeistä. **Kai Jahnssoonilla** oli alhaisin ja **Teemu Lahdella** korkein prosentti. Juuri ennen kisojen viimeisiä laukauksia finaaliampujien sykkeet olivat: **Aleksi Leppä** 63%, **Joni**

Stenström 72%, **Teemu Lahti** 62% ja **Karri Turunen** 64%.

Tapahtuman isä ja toisena kuuluttajana toiminut **Marko Leppä** huomasi, että urheilijoiden sykkeet olivat ajoittain matalia. Hän epäili, että he eivät enää kuulu kuulutuksia, koska he ovat laittaneet ”eareja” jona korviinsa. Ainakin Jahnssoon kuuli tämän, koska häntä alkoi hymyilyttää.

– Lahden syke on 80 prosenttia hänen maksimistaan. Hän siis kuluttaa paljon bensaa, kuten Bemari-miehen kuuluu, Leppä jatkoi.

Urheilijoilla ei siis ollut ”viivalla” aina ihan helppoa. Se onkin yksi GP Leppä-ideoista.

LEPPÄ GP:N voittajina palkittiin **Joni Stenström** (Raseborgs Skyttar) ja **Karri Turunen** (Nurmeksen Ampumaseura). Stenström oli ilmakiväärin ja Turunen ilmapistoolin ykkönen. Tapahtuman formaatti oli lähes sama kuin viime vuonna. Nyt GP Leppässä arvottiin yksi urheilija mukaan sunnuntain neljännesfinaaleihin ja välieriin.

– Tämä on hyvä tapahtuma. Minun pelastukseni tuli arvalla, Stenström naurahti.

Turunen ja Lahden Ampumaseuran Tee-

mu Lahti kohtasivat ilmapistoolin finaali, kuten myös vuosi sitten. Tuolloin Lahti oli parempi, mutta tänä vuonna voitto ratkesi viidennen laukauksen: Lahti ampui vain 2,8 pistettä ja Turunen meni menojaan. Turunen oli lopulta parempi selvin numeroin 99,1-87,7.

– Viime vuoden revanssimme sai ikävän käänteen Teemun lipsahduksen myötä. Olisi ollut kiva ampua loppuun asti tiukka kisa. Ammuin finaali tapahtuman parhaan tulokseni. GP Leppä on hyvä juttu.

Turunen mielti samaa asiaa kuin monet jo vuosi sitten: joillekin finalisteille kertyi viikonlopun aikana 50 kilpailulaukausta, ja jokainen erä oli oma kilpailunsa, joten keskittyminenkin vaati veronsa kaksipäiväisen kilpailun aikana.

GP LEPPÄSSÄ JAETTIIN myös palkintora-

hoja. Molemmat voittajat saivat 600 euroa. Kakkoseksi sijoittuneet saivat 450 euroa, ja pronssimitalisteille (pistooli: Kai Jahnssoon, kivääri: **Anna-Maria Siivonen**) ojen-

nettiin 300 euron palkintosekki.

Viime vuoden tavoin Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus (KIHU) testasi urheilijoita oikeassa kisatilanteessa, mitä

Komea rivi ampujia!
GP Leppä houkutteli **Tanhuvaaraan** Suomen parhaimmiston.

Leppä ja muut valmentajat pitivät erittäin tärkeänä.

– GP Leppä on loistava juttu. Tällainen on erittäin hyvää harjoittelua kansainvälisiä kisoja varten, ja tällaisia kisoja tarvitaan, Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava **Kimmo Yli-Jaskari** sanoi.

– Tämä on myös suunnannäyttäjä. Kisojen ei aina tarvitse olla samanlaisia. Ne voivat myös haastaa urheilijoita oikein kunnolla, kuten nyt.

Poliisien Ampumaseuraa edustava pistooliampuja **Aleksi Pirttimäki** oli samoilla linjoilla:

– Tosi virkistävä ja erilainen kilpailu. Yksi vastaan yksi -kilpailu on ”raaempi” kuin tavallinen kilpailu, ja se luo aivan erilaisen jännitysmomentin. Tykkään tästä sapluunasta, hyvä idea.

Leppä on eniten huolissaan pistooliampujien määrästä.

– Täällä oli kuitenkin myös EM-näyttökilpailu. Mikä on lajin tulevaisuus, jos siihen osallistui vain yksi poika eikä yhtään tyttöä? Yritän pitää pistoolin GP Leppä-ohjelmassa, sillä kannan huolta lajin tulevaisuudesta. Teen kaikkeni, jotta ilmapistooli ammutaan täällä myös ensi vuonna. 🛠️

Ilmapistoolin kolme parasta: Teemu Lahti (vas.), Karri Turunen ja Kai Jahnssoon.

Ilmakiväärin parhaat olivat Aleksi Leppä (vas.), Joni Stenström ja Anna-Maria Siivonen.

B725
Browningin legendaarinen kestävyys

B 725 SPORTER ADJ

B 725 PRO TRAP ADJ. HI-RIB

B 725 SPORTER BLACK EDT.

Pohjoismaiden pääkaupunkien ampumakisat 1912–2013

Kööpenhamina, Oslo, Tukholma ja Helsinki ovat kilpailleet keskenään urheiluammunnassa jo toistasataa vuotta. Satavuotiskisa käytiin 2013 siellä missä ensimmäinenkin eli Kööpenhaminassa.

Teksti PEKKA KURKINEN
Kuvat URHEILUMUSEO

Tänä vuonna järjestelyvuorossa on Helsinki. Kilpailut tosin joudutaan järjestämään Lahden Ampumaseuran avustuksella Hälvälässä, koska maamme pääkaupungilla ei ole tarjota tarkoitukseen sopivaa ampumarataa.

Tässä ja muutamassa seuraavassa Urheiluampujassa yritän katkelmin kuvailla tämän arvokkaan kisan vaiheita itsekin viisitoista kertaa mukana olleena.

Tärkeänä aloitteentekijänä pohjoismaisten pääkaupunkien välisille mestaruuskilpailuille pidetään Stockholms Skytteförbundin puheenjohtajaa Harald Sohlmania. Toinen vaikuttajahenkilö oli Paulus Drews, joka jo vuonna 1911 oli kutsunut tanskalaisen ampumaseuran Fynistä kilpailemaan Tukholmaan. Vuotta myöhemmin Kobenhavns Skytteföreningin 50-vuotisjuhla kilpailuun kutsuttiin mukaan myös norjalaiset.

Näistä ensimmäisistä pääkaupunkikisoista Kööpenhaminassa ennen Helsingin mukaan liittymistä on käytettävissäni varsin vähän tietoa. Vain sen verran, että mestaruuskilpailun voitti Kristiana eli Oslo, toisena oli Kööpenhamina ja kolmantena Tukholma. Henkilökohtainen mestari oli C. Wallenberg.

Kisojen taustalla vaikutti paitsi pohjoismainen yhteenkuuluvuus myös voimakas, vapaaehtoinen maanpuolustushenki. Kilpailut ammuttiin sotilaskiväärillä, joka oli yleisin ase jo nuoresta pitäen.

Päälajina juhlakisassa Amagerin radalla oli tuo perinteeksi muuttuva 25 laukausta makuulta ohjein "hver skytte skyder med sit lands reglementerede folksgevär", eli kukin

ampuja ampuu maansa säännönmukaisella jalkaväen kiväärillä. Tämän edustusammunnaksi nimetyin kilpailun päälle lauottiin kunkin kaupungin kymmenen parhaan ampujan kesken mestaruusottelu 4x10 ls vaihtoasein. Joukko muita lajeja täydensi kilpailuohjelmaa.

Onnistunut yhdessä kilpaileminen antoi sysäyksen jatkaa kanssakäymistä. Jo seuraavana vuonna kokoonnuttiin Tukholmaan, jossa luotiin Pohjoismaisten pääkaupunkien Ampujainliitto ja määriteltiin tulevien kilpailujen puitteet. Ne päätettiin aluksi pitää kahden vuoden välein. Joukkueiden vahvuudeksi sovittiin viisi johtajaa ja 30 kilpailijaa. Isäntäjärjestön tehtäväksi tuli huolehtia vieraiden majoituksesta ja muonituksesta kilpailujen aikana. Nämä määräykset ovat yhä voimassa – paitsi että 1919 kilpailujen järjestelyväli nostettiin kolmeksi vuodeksi. Aikojen saatossa se on vaihdellut kolmesta neljään.

OSLON KISA 1915 käytiin keskellä ensimmäistä maailmansotaa, mutta koska Pohjoismaat onnistuivat pysyttelemään sen ulkopuolella, kilpailut kyettiin järjestämään. Tukholma oli paras edustusammunnassa, Oslo voitti toistamiseen mestaruusottelun.

Kun palkinnot oli jaettu, kävi kutsu Tukholmaan 1917, mutta siitähän ei mitään tullut sodan pahimmissa pyörteissä. Kisat siirrettiin vuoteen 1919.

Suomen itsenäistyttyä, ja kun lopullinen rauha saatiin maahan 1918, alkoi pääkaupungissa innokas yhteydenotto "ulos suureen maailmaan" myös urheiluammunnassa. Olihan maassa ampujia ja melkoisesti Helsingissäkin. Siellä piti majaan maan vanhin ampumaseura, vuonna 1865 perustettu Suomen Metsästysyhdistys, sekä talvella 1919 toimintansa aloittanut Suomen Ampujainliitto.

Metsästysharrastus ja suojeluskunta-aate vauhdittivat kilpa-ammunnan kehitystä. Hämeenlinnassa oli toukokuussa 1907 järjestetty maan ensimmäiset ammunnan Suomen mestaruuskilpailut, joihin osallistui noin 80 ampujaa.

Suomen Metsästysyhdistyksen 1914 avatulla radalla Huopalahdessa pidettiin helmikuun talviurheilupäivien yhteydessä 1919 Suomen suurimmat ampumakilpailut. Nelipäiväisissä kisoissa kilpailivat erikseen

Helsingin joukkue matkalla ensimmäiseen pääkaupunkiotteluunsa Kööpenhaminaan. Mukana joukkueessa oli muun muassa Lauri "Tahko" Pihkala.

metsästys- ja ampumayhdistykset sekä suojeluskunnat. Nyt osanottajia oli yhteensä liki neljä sataa. Helsingin suojeluskunnan Vihreän pataljoonaan pitäessä ampumakilpailunsa huhtikuussa osanottajia oli suunnilleen yhtä paljon.

MUTTA SOTILASKIVÄÄREITÄ ei silloin ollut, sellaisia, joilla olisi voinut johonkin kansainväliseen kilpailuun osallistua. Itsenäistymistä edeltäneiden vuosien aikana aseiden hankinta oli ollut vaikeaa. Kuitenkin Helsingin ampujajerho halutti päästä muiden Pohjoismaiden kanssa kosketuksiin. Olihan osallistuttu jo olympiakisoihin 1908 Lontoossa ja 1912 Tukholmassa, missä Nestor Toivonen ampui hirven 10 kertalaukauksella Suomelle pronssia. Ruotsin, Norjan ja Tanskan ampujia tunnettiin, yhteydet olivat kunnossa.

Pääkaupunkiampujien yhteen kokoamiseksi perustettiin Helsingin Ampujainpiiri - Helsingfors Skyttekrets. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin kenraalimajuri Harald Åkerman, joka hoiti tehtävää kuolemaansa saakka.

KUN TUKHOLMASTA SAATIIN kutsu osallistua kesäkuussa 1919 järjestettäviin kilpailuihin, pani Suomen Ampujainliiton vasta valittu puheenjohtaja Ernst E. Rosenqvist tuulemaan. Ajatus yhteispohjoismaisesta ampumakisasta vastasi yleisiinkin yhteisyyden tuntoihin. Sitäkin selvemmin nyt kun maamme vastikään oli saavuttanut itsenäisyyden.

Heikki Huttunen mestaruuskilpailun 12:s.

Edustusammuntajoukkueemme hännähuippuna kiinnittää huomiota sellainenkin nimi kuin Lauri Pihkala. Häntä vain niukasti parempana esiintyy ammunnan ensimmäinen Suomen mestari Huvi Tuiskunen.

Helsingin Voitto V. Kolho kiilasi kuitenkin 3x10 laukauksella hienosti hopealle, ja johtajiston kilvassa saatiin suomalaisvoittaja. Ernst E. Rosenqvist aloitti tuolloin hyvien kilpailujensa sarjan.

Helsingiläisaloitus oli tehty, opintomatka suoritettu ja tie aukaistu. Miehet kutsuttiin Kööpenhaminaan 1922.

HELSINKILÄISTEN TOINEN osallistuminen kisoihin 1922 Kööpenhaminassa onnistuikin vahvistuneella miehistöllä kerrassaan komeasti. Edustusammunnassa sijoituttiin Tukholman jälkeen kakkoseksi, ja joukkue ta edelleen johtanut Ernst E. Rosenqvist otti henkilökohtaisesti saman sijan. Voittaja oli Tukholman Leon Lagerlöf, joka oli paras myös kolmiasentoisessa.

Mestaruusottelun joukkuejärjestys oli sama: Tukholma ykkönen, Helsinki kakkonen, isäntäkaupunki kolmas ja Oslo tällä kertaa peränpitäjä. Kalle Iisakki Sorri ylsi henkilökohtaisesti hopealle. Mestari, N. Röberg tuli Oslost.

10 laukauksella 600 m matkalta oli Veli Niemisen vuoro ensimmäisenä suomalaisena voittoa Sofie von Oxholm-Rosenfeldtin – Ampujainliiton silloisen sihteerin – kaunis kiertopalkinto. Jo edellisissä kisoissa väläytännyt Voitto V. Kolho oli paras uutena lajina ammutussa pystyasennon erikoiskilvassa. Tämä kilpailu, kuten mestaruus- ja edustusammuntakin lauottiin 250 metrin matkalta 10-renkaiseen tanskalaiseen tauluun, 3x5

kolmiasentoinen taas kansainväliseen 300 metrin tauluun.

Alkuvuosien aikana kilpailumuotojen kirjo oli värikäs ja vaihteleva. Aseet olivat avotähtäimisiä. Mutta Helsinki alkoi pärjätä. Joukkuekilvat käytiin tasaisina, ja helsinkiläisiä näkyi kärkisijoilla jo useita.

Kotiin palattiin hyvillä mielin ja tuumattiin, että kolmen vuoden kuluttua, kun Helsinki olisi järjestelyvuorossa, pantaisiin vielä paremmaksi.

Ei ihan turhaa tuumailua. Vuoden 1925 kisa käytiin Kiffenin radalla Pohjois-Haagassa Suomen lippujen liehuessa ja suurehkon katsojajoukon seurattessa tapahtumia taustalla. Tukholma oli edustusammunnassa edelleen selvästi niskan päällä ja voitti uudeksi upeaksi kiertopalkinnoksi asetetun, buurisotana 1913 osallistuneen pohjoismaisen vapaajoukon muistoksi lahjoitetun Skandinaviska Kårens vandringspris -pokaalin.

HELSINKI JOUTUI VIELÄ tässä kilpailussa antamaan periksi myös Kööpenhaminalle, mutta vaihtoasein käydyssä mestaruusottelussa, jossa vuodesta 1937 alkaen on ratkaistu tuon arvokkaan pääpalkinnon haltija, Helsinki tähtäsi komean voiton lyöden Tukholman 22 pisteellä. Se oli tärkeä voitto, avaus tulevillekin joukkuemestaruuksille.

Henkilökohtaiseksi mestariksi kohosi nyt Oslon Otto M. Olsen. Parhaat helsinkiläisampujat olivat myös pistooliampujuna ja myöhemmin joukkueenjohtajana kunnostautunut Lennart W. Hannelius, joka nousi hopealle, sekä Veli Nieminen, jolle ojennettiin saman kilvan ja myös kolmiasentoisen pronssi. Hannelius oli jakanut kolmannen sijan jo edustusammunnassa. 🌸

Helsingissä kilpailut pidettiin ensimmäisen kerran 4.-6. elokuuta 1925 niin sanotulla Kiffenin ampumaradalla Pohjois-Haagassa.

ANSCHÜTZ 54.30

– uusi tarkkuuskivääri 50 metrin lajiin

Anschützin tuntevat kaikki kilpa-ampujat.
Yritys perustettiin jo vuonna 1856.

Teksti PEKKA SUURONEN Kuvat PEKKA SUURONEN, ANSCHÜTZ

Asevalmistaja on tuttu kaikille kilpavalmistajille. Anschütz perustettiin vuonna 1856 Zella-Mehlisin, Suhlina naapuriin Preussin herttuakuntaan.

Toisen maailmansodan jälkeen alue jäi Neuvostoliiton miehitysvyöhykkeelle. Anschütz aloitti uuden elämän Etelä-Saksan Ulmissa, Baden-Württembergin osavaltiossa, jossa se toimii edelleen perheyrittäjänä.

Nykyinen toimitusjohtaja **Jochen Anschütz** edustaa viidettä sukupolvea, mutta kuudennen sukupolven edustaja **Max Anschütz** on jo bongattu IWA-messuilla. Hän opiskelee yliopistoissa sekä tekniikkaa että taloutta. Edellinen toimitusjohtaja **Dieter Anschütz**, 85, on eläkkeellä, mutta hänet nähdään jokaisessa IWA-näyttelyssä.

Anschütz valmistaa kivääreitä kilpa-ammuntaan ja metsästyksen sekä ilmakivääreitä. Anschütz on valmistanut pistooleita, mutta on siirtänyt tietotaitonsa ja tuotteensa itävaltalaiselle Steyr Sportille, jossa Anschütz on osaomistajana. Suora-avetolukkoisen Anschütz 1827 Fortner on ylivoimaisesti eniten käytetty kivääri ampu-mahiidossa.

Tutustumme vuoden 2015 uutuuskivääriin nimeltä Anschütz 54.30 im Schaft 1918 Precise braun, Griff "M", KK-Matchgewehr Kal. .22 LR

MUUTOKSET esittelee **Matthias Raiber**, 46, Anschützin tuotekehitysteknikko, koeampuja ja 50m ja 300m kilvanampuja (mm. 599 pisteen ampuja 300m makuulta):

• Lukonkehystä on lyhennetty 30 mm ja ulosheittoaukkoa on siirretty 30 mm taaksepäin. Tällä saadaan lataustoiminta lähemmäs ampujaa, jolloin tarvittavat liikeradat lyhenevät.

• Uusi lukonkehys on jäykempi, mikä parantaa tarkkuutta.

• Lukon pituutta on lyhennetty 30 prosenttia.

• Iskuria on lyhennetty ja kevennetty, mikä lyhentää lukkoaikaa.

• Uusi tiukkamittainen tarkkuuspatruunapesä.

• Piippu kiinnitetty kierteillä lukonkehukseen (aiemmin kiinnitetty sokkalukituksella).

• Uusi lukkopiippu voidaan istuttaa vanhempiin tukkeihin, esim. 1907 ja 1913 (pyöreä lukonkehys).

Kiväärin arvioija ja koeampuja on Poliisien Ampumaseuran **Matias Kiuru**, 17. Iästään huolimatta hän on ampunut kilpailumielessä jo kuuden vuoden ajan muun muassa kivääreillä Anschütz 2013/2018 eli esittelyasetta edeltävillä malleilla.

KIVÄÄRI TOIMITETAAN Megalinen mustassa laukussa, jonka mitat ovat 1200x350x120 mm. Siinä on neljä salpaa, jotka suljetaan painamalla keskeltä ja avataan vetämällä alareunasta. Yhdessä salvassa on lukko, johon on muovinen avain. Laukku on sisutettu munakennopehmuksella.

Laukku on sen verran

joustavaa muovia, että suljettaessa pitää pasata huulitiivisteiden osumista kohdilleen.

– En minä tätä ainakaan lentokoneeseen laittaisi, Kiuru sanoo laukusta.

Laukun sisältä löytyy kivääri 54.30 perärautoineen. Normaalisti ase toimitetaan ilman tähtäimiä, mutta koeammuntaa varten maahantuoja toimitti Anschützin tähtäinsetin. Tämä sisältää Anschütz 7020/"20er klick" takatähtäimen sekä centran tunneli-etutähtäimen, jossa ovat akrylinen reikäjyvä ja vaakaviivan kallistuksen säätömahdollisuus. Tämä malli oli M18-kierteillä varustettu.

Takatähtäimen napsut ovat täsmällisiä. Säätö käy sormin ilman työkaluja. Yksi napsu siirtää osuapistettä 1,1 mm/50m.

Lisää tilpehööriä: etutukin mitta-asteikko, piipun jatke (kasvattaa tähtäinväliä max. 200 mm, mutta ei itse piippua), kaksi kuusiokoloavainta, yksi uraruuvimeiseli, peräkoukku ja kiinnitystarvikkeet asehihnaa varten. Vielä varoitusnauha, että lukon pitää olla viritetyssä tilassa, kun se asetetaan lukonkehukseen ja että ase pitää puhdistaa säännöllisesti.

Testiase peräkoukulla, tähtäimillä, hihnakiinnikkeillä ja piipunsuun jatkeella painaa 5976 g. Naisilla 50m kiväärin maksimipaino saa olla 6,5 kg, miehillä 8,0 kg. Täten lisäpainoja voi asentaa mieltymyksen mukaan.

Takatähtäin kiinnitetään mukana tulleeseen apukiskoon, joka kiinnitetään lukonkehysten lohenpyrstöön. Apukiskossa on asteikko 1–17, mikä

Tästä kuvasta selviävät 54.30-kivääriin tehdyt uudistukset verrattuna Match 54-malliin.

Piipun jatke, jonka nokalla centran etutähtäin. Etualalla mutkainen AV 4 mm kuusiokoloavain.

Anschützin 7020 takatähtäin on tarkkuusinstrumentti, joka maksaa yksistään noin 600 euroa. Kuvassa lukko on vireessä, jolloin vireindikaattori näkyy lukon perästä.

Koeampujana toimi Poliisien Ampumaseuran Matias Kiuru, 17.

viittaa senttimetreihin. Tämä kisko peittää lataus/ulosheittoaukkoa niin, että avoimeksi jää 40° verran.

Koeampuja kertoo, ettei tämä merkittävästi hankaloita patruunan asettamista. Aseessa ei ole lipasta, joten patruuna laitetaan vain aukosta sillalle, josta lukonpää vie sen patruunapesään. Ulosheitossa hylsy ei osu tähän kiskoon, vaan lentää puhtaasti ulos.

Aseen piipussa ei ole lainkaan lohenpyrstöä, vaan etutähtäin kiinnitetään piipun

jatkokappaleeseen (pituus 200 mm, paino 149 g). Jatkon käyttö on siten tässä aseessa pakollista. Kivääri ei mahdu alkuperäiseen laukkuun, jos jatko on kiinni. Sen irrottaminen ja kiinnittäminen on jonkinlainen lisätyö. Toisaalta koeampuja kertoi, että jatkoon kertyy ruuti- ja lyijyjäämiä ja se olisi puhdistettava jokaisen ammunnan jälkeen joka tapauksessa. Jatkoputken likaisuus ja paino vaikuttavat piipun värähtelyyn ja sitä kautta käyntiin.

Jatkon sisähalkaisija on 18,5 mm. Vahin-

gossa tai tarkoituksella, tämä on sama kuin 12-kaliiperin haulikossa. Siten haulikon puhdistusvälineitä voidaan käyttää. Sekä jatkon että kiinnitysosien materiaali on alumiini. Piipun näennäinen pituus jatkon kera on 865 mm.

ANSCHÜTZIN KÄYTTÖOHJE on vain cd-levyllä. Kielet ovat saksa, englanti, ranska, espanja, kiina, venäjä vaan ei suomi. Samalla cd:llä ovatkin sitten kaikki Anschütz-aseet. Järkevää totta kai kun cd:lle mahtuu tavaraa.

Kun avataan englanninkielinen pdf mal-leista 1907/1913/2007/2013/54.30, tulee lähes kolme megaa ja 30 sivua. Tietokoneella olevan ohjeen etuna on, että kuvia voi helposti suurentaa. Kolmeenkymmeneen sivuun sisältyy paljon "amerikkalaismakuista" varoitusmantraa.

Puhdistusohjeen mukaan uuden asepiippu pitäisi puhdistaa 1000 laukauksen välein aina 10000 laukausmäärään saakka. Siitä eteenpäin vain 5000 laukauksen välein! Anschütz suosittelee asepiippuun säilyttämistä piippuun alaspäin.

Cd-kotelon kannessa on koeammuntataulu, jossa laukaukset ovat yhdessä reiässä. Ei ole kerrottu, kuinka monta laukausta, miltä ampumamatkalta tai millä patruunalla on ammuttu. Todennäköisesti kymmenen laukausta penkkituolta ja 50 metriä. Olisi nämä saanut mainitakin.

Jos cd joutuu hukkaan, käyttöohjeet, varaosaluettelot jne. löytyvät nettisivustolta jga.anschuetz-sport.com.

Maahantuoja suositushinnat:

ESITTELYASE

54.30 + 1918 Precise-tukki, M/L Kahva **4490 e**
Vasenkätiselle sama hinta (kunhan se tulee)

MUUT

54.30 + 1907-tukki **3430 e**
54.30 + 1914-tukki **4090 e**
54.30 + 1913-tukki Supermatch **4280 e**

54.30 + BR50-tukki **3380 e**
54.30 pelkät raudat **2670 e**

MAAHANTUOJA

Gyttorp Finland, Maalathi

jatkuu

TOTTA TOINENKIN PUOLI

Revolverihaastattelussa Valtteri Peura Lapin Ampujista. Vastapuolella laukoo Markku Kallinen.

KOELAUKAUKSET :

Kuka olet?

Valtteri Peura.

Minkä ikäinen olet?

11-vuotias.

Missä asut ja mitä koulua käyt?

Rovaniemellä ja käyn Ylikylän koulua.

Mitä seuraa edustat?

Lapin Ampujat.

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua?

Kaksi vuotta.

Mikä/mitkä ovat lajisi?

Ilmakivääri.

Kuka toimii valmentajanasi?

Mika Tikkanen.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Salibandy.

Miten aloitit ampumaurheilun?

Olin ampumaradalla ja tapasin Mikan. Hän kutsui minut ampumakouluun.

Minkälainen olet luonteeltasi?

Mukava, reipas.

KISALAUKAUKSET :

Miksi harrastat ampumaurheilua?

Koska se on mukavaa.

Mitkä ovat tavoitteesi?

Ei ole tavoitteita.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?

Se kun saa ampua.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

Kohtelias toisia ampujia kohtaan.

Mikä on unelmasi urheilijana?

Päästä parhaaksi ammunnassa.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Kannustava.

Kuka on esikuvasi ampumaurheilussa?

Pappani Atte Kananen.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

Ei ole muuta toivetta.

FINAALI :

Tekniikka vai tahto?

Tahto.

Mukavin kouluaine?

Matikka.

Suosikkiohjelmasi televisiossa?

Ei ole.

Suosikkiihityyesi?

Ei ole.

Paras elokuva?

Minions.

Lempiruokasi?

Ei ole.

Mikä sinusta tulee isona?

En tiedä.

Mihin haluaisit matkustaa?

Miamiin.

Kenet haluaisit tavata?

En tiedä.

Valtteri Peura on harrastanut ampumaurheilua kaksi vuotta.

Markku Kallinen haluaa ohjaajana olla helposti lähestyttävä.

INTRO :

Kuka olet? Markku Kallinen, 46-vuotias rovaniemeläinen avainasiakaspäällikkö.

Mistä olet kotoisin? Syntynyt Sodankylässä, asunut Rovaniemellä 40 vuoden ajan.

Mikä on urheilutaustasi? Seitsemän vuotta jenkkiputista, myös Vaah-teraliigatasolla ja lähestulkoon kaikkea puulaakitasolla.

Miksi olet alkanut ohjata? 13-vuotias poikani Roope kärsi vakavan lonkkavamman neljä vuotta sitten ja etsimme tekemistä jääkiekon tilalle. Päädyimme kokeilemaan ammuntaa, ja tällä tiellä ollaan. Itse päätin käyttää ampumaradalla notkutun ajan hyödyllisesti ja aloitin ohjaamisen.

VARSINAISET BIISIT :

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet?

Mielestäni hyvä keskittymiskyky sekä keskivartalon lihasten hallinta.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Suomen kokoiseksi maaksi erittäin hyvä. Ja tulevaisuuskin on kunnossa, siitä hyvänä esimerkkinä oman seuramme Mika Kinisjärven voitokkaat edesottamukset niin nuorten MM- kuin EM-kisoissakin.

Mikä on SAL:n Lapin alueen ampumaurheilun tila? Erittäin hyvä. Alueella on paljon lahjakkaita, menestyneitä ampumaurheilijoita, joista suuri osa on vielä

TUULETUKSEN PAIKKA :

Kerro vitsi tai motto. Voit myös lähettää terveisiä!

Yrittänyttä ei laiteta! Kaisa Mäkäräiselle terveisiä!

1 2 3 4 5 6 7 8 9 9 8 7

nuoria. Juniorituotanto on myös piristynyt koko ajan, ja ampumakoulujen suosio kasvaa kasvamisestaan.

Mitkä ovat tavoitteesi ohjaajana? Olla helposti lähestyttävä ja turvallisen tuntuinen. Mahdollistaa mahdollisimman monelle nuorelle tilaisuus kokeilla ammuntaa ja pitää siitä. Pystyä antamaan tarvittava tuki jotta ammunta tuntuisi heti hauskalta ja turvalliselta.

Mikä on ohjauksesi ohjenuora? Kertaus on opintojen äiti. Pystyt sataprosenttiseen suoritukseen vain, jos tiedät tarkalleen mitä olet tekemässä.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 9.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne? Tarkkaileva. Vanhemmat voitaisiin mielestäni rekrytoida tehokkaammin taustatyöhön.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua? Veisin toimintaa enemmän joukkueamisen toiminnan suuntaan. Se parantaisi entisestään ryhmähenkeä ja lisäksi yhteenkuuluvuuden tunnetta. Myös markkinoinnin rakentaminen helpottuisi.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa? Perinteisin keinoin eli jäsen- ja osanottomaksut, sponsorit, kahviot kilpailuissa jne.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa? Mielekkäisyys, laatu, turvallisuus.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne? Uskoisin näin. Useimmat harrastavat myös muita lajeja.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Hyvät. Käytössä ovat vanhat mutta asialliset tilat, vuoroja on tarpeeksi ja opastusta saa aina tarvittaessa.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Erittäin hyvä. Ampumakouluun jo suorittaneille nuorille on tarjolla harrastajaryhmät, joissa pyritään jatkojalostamaan ampumakoulussa saatuja oppeja. Käytössä ovat seuran aseet ja muut materiaalit aina kilpailutoimintaan saakka. Ja mikä tärkeintä, nuoren harrastaminen seurassamme on erittäin edullista, jolloin hinta ei muodostu esteeksi kenellekään.

Millainen on hyvä valmentaja? Johdonmukainen, selkeä, kouluttaa myös itseään voidakseen opettaa paremmin.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta? Tyytyväiset valmennettavat.

Entä haasteellisinta? Löytää aina oikea ratkaisu kuhunkin ongelmaan.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? Ehkä juuri aiemmin mainitsemiani joukkue-elementtejä ja yhdessä tekemisen fiilistä yksilösuorituksen mausteeksi.

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät? Ole-Einar Björndalen.

Mikä on valmennusmottosi? Ei täällä olla hakemassa kokemusta eikä pistesijoja.

BONUSRAITA :

Mikä on onnellisen elämän avain? Omalla kohdallani perhe. Se on parasta mitä tiedän. 🍀

FRANCHI

FEELS RIGHT

AFFINITY
BLACK SYNTHETIC

AFFINITY
CAMO MAX-5

AFFINITY
WOOD

KAMPANJA-
TARJOUS
799€

OVH 1099€

SAATAVILLA
MAALISKUUSTA ALKAEN

